le, et meie öppiksime aegsaste tundma, mis sandid, waesed, wäetimad, sü-allused ja pattused meie olleme, ehk siis ei olleks karta ühtegi. Jesus anna nou! Rahwas wotke nou wasto! Tö on siis tehtud, ja meile tulleks siis rahho keikipiddi.

Selle Aaasta Wosist.

Et willi nüüd jo monne aasta järrestikko nenda on appardand, et mitmes paikas kül sedda on sanud tunda, nenda et sedda endist asja wilja polest ennam ei olnud; ehk wahhest jouab mailm öhto pole. Meie Önnisteggia ärratago meid siis keik ülles, ja walmista- [illegible], et meie Pead römoga woiksime [illegible] ja temma tullemisse järrele

Ter-

Terwissest ja Haigussest.

Kui se asi meil on, et keikis p ikus, kus olleme ehk ligume, ikka meie meel käib omma Önnisteggia peäle siis on se ükskeik, ellama ehk surrema, haige maas seisma ehk terwe ollema ja tööd teggema. Kui agga sedda önnist luggu ep olle innimesse jures, siis on hädda kül; wooras on ta Jesussest; ja sepärrast on ta keige omma ello aia surma kartusse pärrast sullase pölwes. Sesuggune waene ei woi üksi seistes römus olla, keik pattud tullewad siis ta mele, need kippuwad temma peäle ja püawad tedda ärralämmatada. Olgo se siis meie nou: Kui same haigeks, siis tahhame igg[illegible] selle arsti jure miñna, kes ihho [illegible] woib parrandada, ja kui sur[illegible] jouab, ka and[illegible]

O T S

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1743, lk. 24